

brugernes Betaling, idet Omsetningsfordelen jo selvfølgelig maa lægges til; altsaa vil $\frac{1}{2}$ Sjerdingsspund Kaffe efter dette Forslag blive en Dre billigere. Dette er et Maal, som omtrent vil komme enhver Forbruger til Gode. Fremdeles har jeg med Hensyn til Klæde og andre Uldvarer optaget det Forslag, som forrige Gang blev vedtaget her i Thinget ved 2den Behandling, dog med nogen Modifikation. For det Første har jeg ikke kunnet gjøre Nedsættelsen fuldt saa stor, som den da blev vedtagen, men dette har sin Aarsag i, hvad jeg nylig har omtalt, nemlig, at jeg i det Hele ikke har turdet gaa saa vidt i Nedsættelser, som Folkethinget forrige Gang vedtog ved 2den Behandling. Jeg har derfor foreslaaet, at Tolden i Stedet for 5 pSt. af Værdien skulde være 6 pSt., og dernæst har jeg gjort en anden Forandring i det sidst vedtagne Forslag, idet jeg har ansat det for nødvendigt at fastsætte, at Tolden ikke bliver højere end 1 Krone pr. Pund og ikke lavere end 25 Dre pr. Pd. Det vil nemlig ikke under nogen Omstændighed gaa an at lade Tolden paa Klæde og andre Uldvarer blive højere end Tolden paa den laveste Silkeartikel; men paa den anden Side gaar det heller ikke an at gjøre den saa lav, at den gaar under Tolden paa de groveste Uldvarer. Tolden paa disse er foreslaaet til 20 Dre, og derfor anser jeg det for rigtigt, at Tolden paa de finere Uldvarer begynder med 25 Dre og ikke kan gaa ned under dette Belsøb. Jeg har for mit Bedkommende ikke ganske været uden Betænkelighed ved at opstille dette Forslag. Jeg var imod det for 2 Aar siden, og jeg er i det Hele taget ikke nogen Tilhænger af Værditold, men paa den anden Side maa det vistnok indrømmes, at hvis der paa et eller andet Punkt skal gjøres et Forsøg med Værditold, er Klæde og andre Uldvarer den Artikel, som nærmest tilbyder sig i saa Henseende. For Dieblisset er Indførelsen af denne Artikel meget betydelig, og den indbringer et stort Toldbelsøb, men det maa erkjendes, hvad der ogsaa fra alle Sider bliver erkjendt, at den nuværende Told paa denne Artikel indeholder en stor Uefærdighed, idet den ikke blot er sat lige saa høi for simple som for fine Varer, men ovenikøbet rammer simple Varer højere pr. Alen end finere, idet nemlig Tolden beregnes efter Vægt, og en Alen simple Klæde er som bekendt langt vægtigere end en Alen fint Klæde. Jeg mener derfor, at naar man overhovedet vil gjøre Forsøg med at faae Værditolden indført her i Landet — jeg er ingenlunde blind for de Betænkeligheder, som i det Hele kunne reise sig derimod — maa Klæde anbefale sig som den Artikel, hvor dette Forsøg bedst og henstigtmæssigst kan gjøres. I et andet Punkt har jeg ogsaa rettet mig efter, hvad der blev vedtaget her i Thinget, men jeg maa tilføie, at jeg for mit Bedkommende nævner stor Betænkelighed derved og ikke vilde have stillet Forslaget, dersom jeg

ikke snarere ansaa det som et Produkt af min tidligere Ordsværvirksomhed end som mit eget personlige Forslag; det er nemlig Silketoldens Forhøielse. Jeg er for mit personlige Bedkommende imod denne, ikke fordi jeg ikke skulde erkjende, at Silken bør have en saa høi Told, som den paa nogen Maade kan bære, men fordi jeg mener, at den ikke kan bære en højere Told. Jeg har imidlertid villet give Folkethinget Leilighed til, hvis det skulde have forandret sin Mening, selv at rette det Forslag i saa Henseende, som det for 2 Aar siden vedtog, og jeg har ikke villet stille min personlige Mening i saa Henseende frem i dette Tilfælde. Af andre Nedsættelser af finantziel Betydning skal jeg fremhæve, at jeg har foreslaaet Tolden paa Stenolie nedsat til det Halve, i Overensstemmelse med, hvad Folkethinget vedtog her ved 2den Behandling, og ligeledes har jeg med en ringe Modifikation gjenoptaget det Forslag, der blev vedtaget her angaaende Papir. Tolden paa Ris, som Folkethinget foreslog at ophæve, har jeg foreslaaet at nedsætte til det Halve, og i Forbindelse dermed Tolden paa Sago. Tolden paa raffineret Sukker har jeg foreslaaet nedsat til $11\frac{3}{10}$ Dre, hvilket er lidt højere, end hvad Folkethinget vedtog for 2 Aar siden. Tobakstolden foreslaar jeg at bevare i Overensstemmelse med, hvad Folkethinget sidst vedtog. En vigtig Nedsættelse, som ikke har saa megen finantziel, men vel en stor økonomisk Betydning, har jeg bragt i Forslag med Hensyn til de simple Varer af Metaller, navnlig af Jern og af Træ. Jeg har ikke, saaledes som Folkethinget sidst vedtog, turdet foreslaa Ophævelsen af Tolden paa Naajern og forarbejdet Træ. Jeg kunde have ønsket at gaa dertil, men af finantzielle Grunde har jeg ikke i saa Henseende turdet gaa videre, end Regjeringen gik i sit Forslag, hvori den foreslog Tolden af disse Artikler nedsat med en Krediedel. Tolden paa Jern, paa Lømmer og paa Træ i de simpleste Forarbejdelser har jeg derimod foreslaaet nedsat noget mere; end Regjeringen foreslog, saaledes at Tolden paa disse Artikler efter mit Forslag bliver omtrent det Halve af, hvad den for Dieblisset er. Nu er Tolden paa Lømmer og Træ i de simpleste Forarbejdelser saa høi, at den virker som Indførselstold. Af Positionerne Nr. 161 og 162 i mit Forslag, nemlig Træ til Guse og Stibbygning samt andet grovt Lømmerarbejde, indkommer der i Told her i Landet ikke mere end omtrent 5,000 Rd. Dette er for Intet at regne, og en Nedsættelse af denne Told til det Halve, vil nepot virke til en meget betydelig Forøgelse af Toldindtagterne. Uagtet en saadan Nedsættelse vil dog nemlig Tolden paa disse Genstande være meget betydelig højere, end Tolden paa Raamaterialier, og det vil derfor være en betydelig Fordel for Statskassen, at der indføres Mere under denne Form, end der indføres under Benævnelsen „Raamaterialie“.